

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. gegužės 26 d. Nr. 21RE-
(AG-401/05-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Vytauto Kurpuveso (pranešėjas), Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė) ir Ingos Morkvėnienės, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo skundą atsakovui Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėjas Komisijos prašo: panaikinti Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos (toliau – Ministerija) 2026-04-20 atsakymą Nr. 2-1471 „Dėl informacijos pateikimo“ (toliau – Raštas); įpareigoti Ministeriją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026-03-24 paklausimą ir pateikti išsamų, motyvuotą atsakymą į jame suformuluotus klausimus iš esmės; įvertinti, ar Ministerijos atsakymas atitinka gero viešojo administravimo, išsamumo ir aiškumo principus.

Paaikšino, kad 2026-03-24 kreipėsi su paklausimu dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – LRV) 2002-12-11 nutarimu Nr. 1950 patvirtintų Kelių eismo taisyklių (toliau – KET) 150.6 papunkčio taikymo išaiškinimo. Prašė paaiškinti, ar KET 150.6 papunkčio draudimas galioja tik tais atvejais, kai pėsčiųjų ar dviračių takas yra pažymėtas kelio ženklais, taip pat nurodyti, kokios konkrečios teisės aktų nuostatos pagrindžia aiškinimą, jog be kelio ženklo šie objektai nelaikomi pėsčiųjų ar dviračių takais KET taikymo prasme. Paklausimas kilo dėl konkretaus ginčo, susijusio su Vilniaus miesto savivaldybės (toliau – Savivaldybė) ir Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – PD) taikoma praktika, pagal kurią KET 150.6 papunktyje nustatytas draudimas laikomas netaikytinu, jei pėsčiųjų ar dviračių takas nėra pažymėtas kelio ženklais.

Pirmiausia dėl šio klausimo pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos transporto saugos administraciją (toliau – LTSA), kuri nurodė, kad oficialų KET išaiškinimą teikia teisės aktų priėmusi institucija, todėl rekomendavo kreiptis į LRV. Pareiškėjas kreipėsi į LRV, prašydamas pateikti oficialų KET 150.6 papunkčio taikymo išaiškinimą. LRV kanceliarija prašymą persiuntė nagrinėti pagal kompetenciją Ministerijai, nurodydama, kad KET nuostatų rengimas, keitimas ir jų taikymo aiškinimas pagal kompetenciją priskirtinas Ministerijai.

Ministerija 2026-04-20 Rašte nurodė, kad galiojantys teisės aktai nesuteikia jai įgaliojimų oficialiai aiškinti įstatymų nuostatas ir jų taikymą, nagrinėti konkrečias situacijas ir daryti šių situacijų vertinamojo pobūdžio išvadas; kad eismo organizavimo klausimai vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse sprendžiami su kelio savininku (valdytoju), t. y. Savivaldybe. Su atsakymu pareiškėjas nesutinka.

Paklausimu buvo prašoma ne įvertinti konkrečios situacijos faktines aplinkybes ar Savivaldybės veiksmų teisėtumą, bet paaiškinti KET 150.6 papunkčio taikymą, t. y. atsakyti į aiškiai suformuluotus teisės normos aiškinimo klausimus. Ministerija į pateiktus klausimus iš esmės neatsakė, apsiribojo bendro pobūdžio teiginiais apie savo kompetencijos ribas, tačiau nepateikė jokio atsakymo į tai, ar KET 150.6 papunkčio taikymui būtinas kelio ženklas; ar fiziškai įrengtas, tačiau

nepažymėtas pėsčiųjų ar dviračių takas laikytinas tokiu taku KET taikymo prasme; kokios konkrečios teisės aktų nuostatos pagrindžia policijos taikomą aiškinimą.

Pareiškėjo vertinimu, tokia situacija reiškia, kad jis nuosekliai kreipėsi pagal pačių viešojo administravimo subjektų nurodytą kompetencijos grandinę, tačiau nė viena institucija nepateikė atsakymo į klausimą iš esmės. Ministerijos atsakymas neišsprendė teisės taikymo neaiškumo ir nepašalino prieštaringos praktikos, kuri ir buvo pareiškėjo kreipimosi priežastis. Atsakymas paliko pareiškėją situacijoje, kurioje policijos taikoma KET 150.6 interpretacija nėra nei aiškiai pagrįsta pačiu teisės akto tekstu, nei kompetentingos institucijos paaiškinta.

Ministerija neįvykdė pareigos tinkamai išnagrinėti kreipimąsi ir atsakyti į jame pateiktus klausimus pagal gero viešojo administravimo principus.

Ministerija atsiliepiame prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaškinu, kad 2026-03-25 gavo paklausimą, kuriuo prašoma pateikti oficialų KET 150.6 papunkčio nuostatų taikymo išaiškinimą. Prie paklausimo pareiškėjas pridėjo PD 2026-01-15 raštą Nr. 5-S-1708 „Dėl kelio ženklavimo teisėtumo išaiškinimo“, kuriuo pareiškėjui buvo pateikta nuomonė dėl KET 150.6 papunkčio nuostatų taikymo. Pareiškėjas, turėdamas abejonių dėl PD rašte išdėstytos nuomonės pagrįstumo, paprašė oficialaus išaiškinimo.

Rašte Ministerija pažymėjo, kad pagal kompetenciją išnagrinėjo paklausimą ir susipažino su PD raštu, kuriame pateikta nuomonė dėl pareiškėjo keliamų klausimų, susijusių su KET 150.6 papunkčio nuostatų taikymu. Pareiškėjas buvo informuotas, kad galiojantys teisės aktai nesuteikia įgaliojimų Ministerijai oficialiai aiškinti įstatymų nuostatas ir jų taikymą, nagrinėti konkrečias situacijas ir daryti šių situacijų vertinamojo pobūdžio išvadas, vertinti kitų ministerijų, valstybės ar savivaldybės institucijų pateiktus išaiškinimus ar priimtų sprendimų teisėtumą, teikti joms privalomuosius nurodymus; Ministerija formuoja valstybės politiką transporto saugaus eismo srityje ir koordinuoja jos įgyvendinimą. Visi klausimai, susiję su kelio infrastruktūros įrengimu, saugaus eismo organizavimu, kelių statyba, projektavimu, turėtų būti sprendžiami tiesiogiai su kelio savininku (valdytoju). Pareiškėjui buvo pasiūlyta dėl jam rūpimų klausimų, susijusių eismo organizavimu, kreiptis tiesiogiai į kelių savininkus ar valdytojus.

Ministerija pažymi, kad Raštas yra informacinio pobūdžio ir pareiškėjui nesukelia jokių teisinių pasekmių, todėl negali būti laikomas individualiu administraciniu sprendimu, be to, Ministerija neturėjo teisinio pagrindo priimti administracinį sprendimą. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) nuoseklioje savo praktikoje yra išaiškinęs, kad į administracinį teismą asmuo turi teisę kreiptis tik dėl jam teisines pasekmes sukeliančių individualių teisės aktų, priimtų viešojo administravimo srityje. LVAT taip pat yra išaiškinęs, kad administracinių teismų kompetencijai nepriskirta nagrinėti skundų, kuriais siekiama ne pažeistų teisių (interesų) apgynimo, o tik tam tikrų juridinę reikšmę turinčių aplinkybių ar faktų konstatavimo, todėl LVAT laikosi praktikos, kad tais atvejais, kai skundą padavusio asmens skundžiamas dokumentas jokių teisinių pasekmių nesukelia ir (ar) šis dokumentas negali būti ginčo dalyku administraciniame teisme, tokį skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti.

Atsižvelgiant į apžvelgtą LVAT praktiką bei į Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo IAGNTĮ 20 straipsnio 1 dalies nuostatas, akivaizdu, jog Komisija neturi teisinio pagrindo spręsti dėl atsakymo, kuris negali būti laikomas individualiu administraciniu aktu (administraciniu sprendimu), panaikinimo.

Ministerijos vertinimu, KET 150.6 papunkčio nuostatos, atsižvelgiant į pareiškėjo keliamus klausimus, susijusius su pėsčiųjų ir dviračių takais, negali būti aiškinamos, neatsižvelgiant į Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – SEAKĮ) 2 straipsnio 11 ir 51 dalyse pateiktas sąvokų „dviračių takas“ ir „pėsčiųjų takas“ apibrėžtis, juolab, kad KET 3.18 papunktyje numatyta, jog KET vartojamos sąvokos taip pat yra apibrėžtos SEAKĮ.

Pareiškėjas, gavęs PD raštą, kuriame išdėstyta PD nuomonė dėl KET 150.6 papunkčio nuostatų taikymo, paklausimu prašė pateikti oficialų šios teisės normos išaiškinimą, o ne nuomonę. Teisės aktai nesuteikia Ministerijai teisės oficialiai aiškinti įstatymų ir Vyriausybės nutarimų nuostatų

(nagrinėjamu atveju SEAKĮ ir KET įtvirtintų teisės normų) ar spręsti konkrečias faktines situacijas, daryti šių situacijų vertinamojo pobūdžio išvadas, todėl dėl keliamų klausimų Ministerija galėtų pateikti tik nuomonę, kuri negali būti laikoma oficialiu teisės aiškinimu ir neturi privalomosios galios asmenims ir institucijoms.

Įvertinus tai, kad paklausimu buvo prašoma pateikti oficialų KET 150.6 papunkčio taikymo išaiškinimą, o ne nuomonę, taip pat tai, kad nuomonė dėl KET 150.6 papunkčio taikymo pareiškėjui jau buvo pateikta PD raštu, nėra pagrindo pripažinti, kad Raštas neatitinka kurio nors iš viešojo administravimo principų ir tuo pačiu įpareigoti Ministeriją iš naujo išnagrinėti paklausimą.

Susipažinęs su atsiliepimu, pareiškėjas papildomai paaiškino, kad nesutinka su argumentu, kad 2026-04-20 atsakymas buvo tik informacinio pobūdžio ir nesukėlė jokių teisinių pasekmių. Ministerija pateikė oficialų institucijos atsakymą į paklausimą ir aiškiai nurodė apskundimo tvarką Komisijai arba teismui. Jei dokumentas būtų vien informacinio pobūdžio ir iš esmės nesukeltų jokių teisinių pasekmių, nebūtų pagrindo jame nurodyti formalios apskundimo tvarkos. Skundo esmė nėra vien reikalavimas pateikti oficialų teisės aiškinimą. Skundu taip pat keliamas klausimas, ar Raštas atitinka gero viešojo administravimo, aiškumo ir išsamumo principus. Todėl ginčo dalykas šioje byloje nėra vien abstraktus oficialaus teisės aiškinimo klausimas, bet ir tai, ar institucija tinkamai ir išsamiai atsakė pagal savo kompetenciją.

Net jei teisės aktai nesuteikia Ministerijai teisės oficialiai aiškinti KET ar įstatymų nuostatų taikymą, tai savaime nepaneigia pareigos pateikti aiškų ir motyvuotą atsakymą pagal kompetenciją. Iš atsiliepimo matyti, kad Ministerija pati pripažįsta, jog dėl keliamų klausimų galėtų pateikti nuomonę, tačiau jos nepateikė, remdamasi tuo, kad nuomonė jau buvo pateikta PD rašte. Tačiau kreipimosi esmė ir buvo ta, kad pareiškėjas turėjo abejonių dėl PD išdėstytos pozicijos pagrįstumo ir siekė gauti aukštesnio lygmens institucijos atsakymą pagal jos kompetenciją. Ministerija neapsiribojo vien kompetencijos ribų nurodymu. Ji taip pat pasiūlė dėl rūpimų klausimų kreiptis į kelių savininkus ar valdytojus, t. y. iš esmės nukreipė pareiškėją kitur. Todėl šis atsakymas turėjo praktinę reikšmę pareiškėjo teisių gynimo keliui ir negali būti vertinamas kaip visiškai neutralus ar vien informacinis.

Pareiškėjo 2026-03-24 paklausimas buvo konkretus ir aiškus, atsakovė į šiuos konkrečius klausimus iš esmės neatsakė.

Skundas tenkintinas

Ginčas byloje kyla dėl 2026-04-20 Rašto, kuriuo atsakyta į pareiškėjo 2026-03-24 prašymą dėl KET 150.6 papunkčio taikymo išaiškinimo.

Pareiškėjas prašyme nurodė, jog kreipiasi, prašydamas pateikti oficialų KET 150.6 papunkčio taikymo išaiškinimą. Paaiškino, jog PD, atsakydamas į paklausimą, 2026-01-15 rašte Nr. 5-S-1708 nurodė, jog KET 150.6 papunktyje nustatytas draudimas taikomas tik tais atvejais, kai pėsčiųjų ar dviračių takas yra pažymėtas kelio ženklais, remdamasis SEAKĮ pateiktomis sąvokomis. Tačiau: KET 150.6 papunktyje tokia sąlyga (kelio ženklo buvimas) nėra aiškiai įtvirtinta; SEAKĮ pateikiamos sąvokos apibrėžia objektus, tačiau savaime nenustato papildomų KET normų taikymo sąlygų; teisės aiškinimo principai suponuoja, kad teisės normos negali būti plečiamos ar siaurinamos analogijos ar praktikos pagrindu, jei tokios sąlygos nėra aiškiai nustatytos teisės akte. Atsižvelgiant į tai, prašė paaiškinti: 1. Ar KET 150.6 papunkčio draudimas galioja tik tais atvejais, kai pėsčiųjų ar dviračių takas yra pažymėtas kelio ženklais? 2. Ar fiziškai įrengtas, tačiau kelio ženklais nepažymėtas pėsčiųjų ar dviračių takas laikytinas tokiu taku KET taikymo prasme? 3. Ar kelio ženklas šiuo atveju laikytinas: a) būtina sąlyga eismo organizavimo objektui atsirasti, ar b) tik esamo objekto identifikavimo priemone? 4. Nurodyti konkrečias teisės aktų nuostatas, kurios pagrindžia, kad be kelio ženklo šie objektai nelaikomi pėsčiųjų ar dviračių takais KET taikymo prasme. 5. Kaip turėtų būti vertinamos situacijos, kai infrastruktūra (takas) yra fiziškai įrengta, tačiau ženklinimas nėra įrengtas, yra pažeistas arba laikinai neegzistuoja? Pareiškėjas taip pat pažymėjo, kad PD pateiktame atsakyme nurodyta, jog jis yra nuomonės pobūdžio ir nėra oficialus teisės aktų aiškinimas, todėl

pareiškėjas siekia gauti kompetentingos institucijos išaiškinimą.

Prie prašymo pareiškėjas pridėjo PD raštą, kuriame nurodyta, jog teisės aktai nesuteikia teisės aiškinti įstatymų ir kitų teisės aktų, todėl pateikta nuomonė dėl teisės aktų nuostatų negali būti vertinama kaip oficialus teisės aktų aiškinimas. Paaiškinta, kad Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 590 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pareigūnai, atlikdami įstatymų įgyvendinimo kontrolę ar kitas teisės aktuose nustatytas funkcijas, administracinių nusižengimų teiseną pradeda vadovaudamiesi ANK ir jų veiklą reglamentuojančiais teisės aktais. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad administracinio nusižengimo teiseną taip pat gali būti pradėta gavus pranešimą, aktą ar kitokį dokumentą, kuriuo asmuo, kuris nėra pareigūnas, užfiksavo administracinio nusižengimo požymių turinčios veikos padarymą. Taigi pareigūnai, gavę pranešimą apie galbūt padarytą administracinį nusižengimą, kiekvienu atveju įvertina, ar tokia veika iš viso turi administracinio nusižengimo požymių. KET 150.6 papunktyje nustatyta, kad sustoti ir stovėti draudžiama ant pėsčiųjų ar (ir) dviračių tako, dviračių juostos, taip pat arčiau kaip 5 m atstumu prieš važiuojamosios dalies susikirtimą su pėsčiųjų ar (ir) dviračių taku, o keliuose, kuriuose yra po vieną kiekvienos krypties eismo juosta, ir arčiau kaip 5 m atstumu už pėsčiųjų ar (ir) dviračių tako. SEAKĮ 2 straipsnyje pateiktos dviračio juostos, dviračių tako, pėsčiųjų tako sąvokos. Šio straipsnio 10 dalyje nurodyta, kad dviračių juosta yra dviračių, motorinių dviračių ir elektrinių mikrojudumo priemonių eismui skirta važiuojamosios kelio dalies juosta, atskirta horizontaliojo ženklavimo linija ir pažymėta dviračio simboliu. SEAKĮ 2 straipsnio 11 dalyje nustatyta, kad dviračių takas – dviračių, motorinių dviračių ir elektrinių mikrojudumo priemonių eismui skirtas kelias arba kelio dalis, pažymėti tam skirtais kelio ženklais. Dviračių takas privalo būti atskirtas nuo kelio ar jo dalių kelio inžinerinėmis priemonėmis. SEAKĮ 2 straipsnio 51 dalyje apibrėžta, kad pėsčiųjų takas yra kelio dalis arba takas pėstiesiems, pažymėtas tam skirtais kelio ženklais. PD nuomone, KET 150.6 papunktyje nustatytas draudimas taikomas tik tais atvejais, kai jame nurodyti kelio elementai (pėsčiųjų ar (ir) dviračių tako, dviračių juostos) atitinka SEAKĮ 2 straipsnyje nurodytas sąvokas. KET 3.17 papunktyje nustatyta, kad važiuojamųjų kelio dalių sankirta yra plotas, kurį riboja tiesios linijos, įsivaizduojamos pratęsus išorinius susikertančių važiuojamųjų dalių kraštus, neatsižvelgiant į tai, ar šie kraštai išplatinti, ar užapvalinti. Skaičiuoti KET 150.6 papunktyje nurodytą atstumą taip pat reikėtų nuo pėsčiųjų ar (ir) dviračių tako, dviračių juostos linijos, įsivaizduojamos pratęsus išorinius jų kraštus, neatsižvelgiant į tai, ar šie išplatinti, ar užapvalinti.

Skundžiamu Raštu Ministerija informavo, kad galiojantys teisės aktai nesuteikia įgaliojimų Ministerijai oficialiai aiškinti įstatymų nuostatas ir jų taikymą, nagrinėti konkrečias situacijas ir daryti šių situacijų vertinamojo pobūdžio išvadas, vertinti kitų ministerijų, valstybės ar savivaldybės institucijų pateiktus išaiškinimus ar priimtų sprendimų teisėtumą, teikti joms privalomuosius nurodymus. Ministerija formuoja valstybės politiką transporto saugaus eismo srityje ir koordinuoja jos įgyvendinimą, tačiau tiesioginių kelių infrastruktūros plėtros, priežiūros ir fizinio eismo organizavimo darbų (pavyzdžiui, ženklų įrengimo, kelių tiesimo ar kelių saugumo audito) nevykdo ir konkrečių eismo organizavimo situacijų nekomentuoja. Saugaus eismo organizavimą valstybinės reikšmės keliuose vykdo akcinė bendrovė „Via Lietuva“, o vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse – atitinkama savivaldybė. Visi klausimai, susiję su kelio infrastruktūros įrengimu, saugaus eismo organizavimu, kelių statyba, projektavimu, turėtų būti sprendžiami tiesiogiai su kelio savininku (valdytoju). Pasiūlė dėl rūpimų klausimų, susijusių eismo organizavimu, kreiptis tiesiogiai į minėtus kelių savininkus (valdytojus).

Pareiškėjas skundžiasi, kad Raštu jam nebuvo pateiktas tinkamas atsakymas, Ministerija neišsprendė teisės taikymo neaiškumo ir nepašalino prieštaringos praktikos, kuri buvo jo kreipimosi priežastis. Jo teigimu, paklausimu buvo prašoma ne įvertinti konkrečios situacijos faktines aplinkybes ar Savivaldybės veiksmų teisėtumą, bet paaiškinti KET 150.6 papunkčio taikymą, t. y. atsakyti į aiškiai suformuluotus teisės normos aiškinimo klausimus. Ministerija nepateikė jokie atsakymo į tai, ar KET 150.6 papunkčio taikymui būtinas kelio ženklas; ar fiziškai įrengtas, tačiau nepažymėtas pėsčiųjų ar dviračių takas laikytinas tokiu taku KET taikymo prasme; kokios konkrečios teisės aktų nuostatos pagrindžia Policijos taikomą aiškinimą.

Pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymą (toliau – VAĮ) Ministerija, atlikdama jai pavestų uždavinių įgyvendinimą, atlieka viešojo administravimo (toliau – VA) funkcijas ir savo veikloje privalo, be kita ko, vadovautis: įstatymo viršenybės principu (kuris reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą VA subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o VA subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus); nepiktnaudžiavimo valdžia principu (kuris reiškia, kad VA subjektams draudžiama atlikti VA funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų VA įgaliojimų ar priimti administracinius sprendimus siekiant kitų, negu įstatymų ar kitų teisės aktų nustatyta, tikslų); išsamumo principu (kuris reiškia, jog VA subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį) (3 straipsnio 4, 8 punktai).

VAĮ 7 straipsnio 1 dalies 1, 2 punktai numato, kad visi VA subjektai teikia asmenims įstatymų nustatytą VA subjekto turimą informaciją; konsultuoja asmenis VA subjekto kompetencijos klausimais.

VAĮ 11 straipsnyje nustatyta, kad asmenų prašymus ir skundus VA subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas taisykles, t. y. Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisykles, patvirtintas 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės) (1 dalis). Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį, konkrečiai – į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis).

Iš nurodyto teisinio reglamentavimo darytina išvada, jog oficialiai aiškinti teisės aktų nuostatų VA subjektams nėra pavesta. Pažymėtina, jog būtent teismų kompetencijai yra priskirti ne tik teismų praktikos formavimo klausimai, bet kartu yra priskiriamas įstatymų ir kitų teisės aktų taikymas bei aiškinimas (*pvz. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1994-07-11 sprendimas, 2011-10-25 nutarimas*). Tačiau VA įtvirtinta pareiga teikti asmenims konsultacijas VA priskirtos kompetencijos klausimais.

Pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010-10-13 nutarimu Nr. 1480 patvirtintus Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos nuostatus (toliau – Nuostatai), Ministerijos veiklos tikslai, be kitų, yra: formuoti valstybės politiką transporto sistemos funkcionavimo ir visų rūšių transporto infrastruktūros plėtros srityje ir organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.1 papunktis); *formuoti valstybės politiką visų rūšių transporto saugaus eismo srityje ir organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą* (7.3 papunktis). Ministerija, siekdama Nuostatų 7 punkte nustatytų veiklos tikslų, be kitų atliekamų funkcijų: *rengia* Lietuvos Respublikos Seimo priimamų teisės aktų, *Vyriausybės nutarimų*, sprendimų, rezoliucijų, kitų teisės aktų *projektus, organizuoja ir (arba) koordinuoja priimtų teisės aktų įgyvendinimą* (8.1 papunktis); *vertina gautus derinti teisės aktų projektus ir teikia dėl jų savo išvadas* (8.4 papunktis). Ministerija, siekdama Nuostatų 7.3 papunktyje nustatyto veiklos tikslo: atlieka funkcijas, nurodytas SEAKĮ 10 straipsnio 1 dalies 1 punkte (tvirtina normatyvinius statybos techninius dokumentus, nustatančius kelių projektavimo, tiesimo, rekonstravimo, remonto, priežiūros reikalavimus ir tvarką, taip pat dokumentus, nustatančius eismo organizavimo, juodųjų dėmių nustatymo, tyrimo ir šalinimo, kelių saugumo audito atlikimo, poveikio kelių saugumui vertinimo, kelių saugumo auditorių mokymo, egzaminavimo reikalavimus ir tvarką, pažymėjimų išdavimo, galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir galiojimo panaikinimo tvarką), 1¹, 2 punktuose, 5 punkte (nustato reikalavimus įmonėms, atliekančioms motorinių transporto priemonių ir jų priekabų privalomąją techninę apžiūrą), 11, 17, 33 ir 34 punktuose, 1¹ dalyje (11.1 papunktis). Ministerija taip pat nagrinėja asmenų prašymus ir skundus, priskirtinus jos kompetencijai, imasi priemonių, kad būtų atsakyta į juose keliamus klausimus (14.18 papunktis).

Paminėtina, jog pareiškėjas su skundu Komisijai pateikė LRV kanceliarijos 2026-04-13 raštą Nr. PSA-419, adresuotą Ministerijai ir pareiškėjui. Iš pridėto prie LRV rašto priedo matyti, jog pareiškėjas analogiško turinio prašymu, kaip ir 2026-03-24 prašymas Ministerijai, kreipėsi ir į LRV.

LRV rašte nurodyta, jog atsižvelgiant į kreipimąsi, kuriuo prašoma pateikti oficialų KET 150.6 papunkčio taikymo išaiškinimą, informuoja, kad KET nuostatų rengimas, keitimas ir jų taikymo aiškinimas pagal kompetenciją priskirtinas Ministerijai. KET yra patvirtintos LRV nutarimu, kurio projektą parengė Ministerija. Atsižvelgiant į tai, Vyriausybės kanceliariją nurodė prašymą persiunčianti nagrinėti pagal kompetenciją, įvertinti pareiškėjo pateiktą informaciją.

Taigi, SEAKI bei KET (kurios patvirtintos Vyriausybės nutarimu), rengėja yra Ministerija. Atsižvelgiant į tai, jog pareiškėjas prašė paaiškinimų dėl KET taikymo, Komisija vertina, kad šie klausimai priskirtini Ministerijos kompetencijai. Pareiškėjas, kreipdamasis į Ministeriją, neprašė išspręsti konkrečią situaciją (ginčą) teisės taikymo prasme, priešingai – jo klausimai buvo suformuluoti, siekiant gauti paaiškinimus: ar KET 150.6 papunkčio draudimas galioja tik tais atvejais, kai pėsčiųjų ar dviračių takas yra pažymėtas kelio ženklais; ar fiziškai įrengtas, tačiau kelio ženklais nepažymėtas pėsčiųjų ar dviračių takas laikytinas tokiu taku KET taikymo prasme?; ar kelio ženklas šiuo atveju laikytinas būtina sąlyga eismo organizavimo objektui atsirasti, ar tik esamo objekto identifikavimo priemone?; nurodyti konkrečias teisės aktų nuostatas, kurios pagrindžia, kad be kelio ženklo šie objektai nelaikomi pėsčiųjų ar dviračių takais KET taikymo prasme; kaip turėtų būti vertinamos situacijos, kai infrastruktūra (takas) yra fiziškai įrengta, tačiau ženklavimas nėra įrengtas, yra pažeistas arba laikinai neegzistuoja. Tai, kad pareiškėjas nurodė, jog siekia gauti oficialų išaiškinimą, Komisijos vertinimu, nereiškia, kad Ministerija neprivalėjo suteikti jam konsultacijos, pateikiant savo, kaip teisės aktų rengėjos, *nuomonę* pareiškėjo keltais klausimais. Tokia nuomonė nebūtų laikytina nei oficialiu aiškinimu, nei būtų privaloma sprendžiant konkretų ginčą. Kitaip tariant, Komisijos vertinimu, Ministerija privalėjo pateikti pareiškėjui bendro pobūdžio konsultaciją dėl pareiškėjo keliamų klausimų (atsakymus į juos). Pažymėtina, kad Ministerija, turinti kompetenciją teisės aktų rengimo srityje, suteikusi bendro pobūdžio konsultaciją (*nuomonę*) pareiškėjui, neviršytų jam suteiktos kompetencijos, o priešingai – tinkamai įgyvendintų VAI 7 straipsnio 1 dalyje nustatytą konsultavimo pareigą. Be to, atsiliepime Ministerija iš esmės pripažįsta, kad dėl keliamų klausimų Ministerija galėtų pateikti *nuomonę*, kuri negali būti laikoma oficialiu teisės aiškinimu ir neturi privalomosios galios asmenims ir institucijoms. Tokiu būdu laikytina, kad skundžiamas Raštas naikinamas kaip neatitinkantis išsamumo principo, o Ministerija įpareigotina pateikti pareiškėjui Taisyklių 45.2 papunkčio nuostatas atitinkantį atsakymą, suteikiant bendro pobūdžio konsultaciją dėl jo prašyme keliamų klausimų (atsakant į pateiktus klausimus).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

panaikinti Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos 2026-04-20 atsakymą Nr. 2-1471 „Dėl informacijos pateikimo“ ir įpareigoti ją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026-03-24 paklausimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Vytautas Kurpuvesas

Inga Morkvėnienė